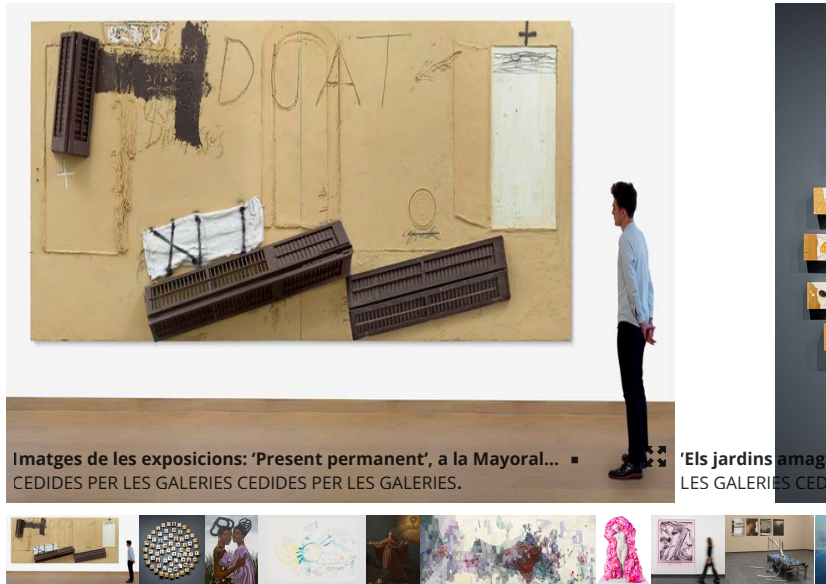

ART 19 febrer 2026 2.00 h

Anem de galeries?

- Posem el focus sobre deu exposicions que es veuran aquest 2026. L'art és, per sobre de tot, una inversió en un mateix
- Els temps gloriosos de Joan Claret, l'artista mediadora Eulàlia Valldofera i el centenari de la galeria Artur Ramon, imperdibles

MARIA PALAU

Catalunya també és un país de galeries d'art. Tothom és benvingut per visitar-hi les seves exposicions. L'accés, gratuït, i les opcions per ampliar o fins i tot per començar una col·lecció, múltiples, tant pel que fa a pressupostos com a gustos. L'art és, per sobre de tot, una inversió en un mateix. Aquest 2026 l'oferta manté el nivell. Hem seleccionat deu propostes (tres de les quals, ja obertes) que vindrien a reflectir el que passarà a les galeries en qualsevol moment de l'any: la convivència en les programacions de figures internacionals i nacionals, art de totes les èpoques, el més trencador en contemporani, visions purament decoratives, col·lectives amb tesi pròpia, obres que de ben segur enriquiran fons de museus... A Barcelona, un moment fort serà, a la tardor, el Gallery Weekend. Però de motivacions per anar de galeries, n'hi haurà abans i després.

PUBLICIDAD

Un mirall integral

Amb obra a grans col·leccions internacionals, l'artista alemany Anselm Reyle (Tübingen, 1970) té ara la seva primera exposició individual a Barcelona, a la galeria Senda. L'art de Reyle mostra uns trets clarament distingibles, sent els acabats reflectants de les seves pintures, escultures i instal·lacions el més rellevant. L'efecte mirall d'aquestes superfícies, sigui el metacrilat o la ceràmica, dota les seves peces d'una dimensió expandida que incorpora tant els cossos dels visitants com les característiques de l'espai expositiu. La llum canviant vivifica encara més l'experiència.

[Anselm Reyle. *Celeste*, 2026. Fins a finals de març. Senda. Carrer Trafalgar, 32. Barcelona.]

Contra el cànon

La galeria ADN ha fet un fitxatge d'altura. Marina Vargas (Granada, 1980) s'ha incorporat al seu planter i l'exposició individual d'estrena és de les que deixaran petjada. Tot just s'acaba d'inaugurar aquesta proposta "aguda, radical, incisiva i profunda", tal com la defineix Isabel Tejada en el text crític que l'acompanya. Vargas s'apropia dels models de bellesa canònics de l'antiguitat clàssica per *tunejar-los* amb un pretext polític: en nom dels ideals estètics imposats, quants abusos s'han perpetrat? En Marina Vargas no se sap on comença la faceta d'artista i on s'acaba la d'activista. Si és que en l'art que aspira a denunciar les misèries humanes es poden marcar límits entre ambdues.

[Maria Vargas. *Ni animal ni tampoco àngel. Anatomía de la imagen*. Fins al 23 de maig. ADN. Carrer Mallorca, 205. Barcelona.]

Connectats per la natura

La galeria Anquins de Reus ha estrenat l'any amb una exposició de Joanpere Massana (Ponts, 1968) que ofereix un viatge de fora cap endins i de dins cap enfora entre la natura i l'ésser humà. Un diàleg que l'artista defensa com una via d'autoconeixement. Massana concep constel·lacions d'obres sobre paper, sobre tela i instal·lacions amb codis propis que no són només per contemplar sinó també per experimentar el que provoquen en l'espectador amb els ulls clucs. Som nosaltres que mirem la natura o és la natura la que ens mira a nosaltres?

[Joanpere Massana. *Els jardins amagats*. Fins al 14 de març. Anquins. Carrer Campoamor, 2. Reus.]

Mediterràniament

Espai Barri Vell és una galeria gironina de pocs mesos de vida els promotors de la qual, Roger Trilla i Charlotte Fontaine, aspiren a propagar els valors de la creació contemporània i a teixir complicitats amb la comunitat. A la primavera, quan complirà el seu primer aniversari, i coincidint amb Temps de Flors, acollirà una mostra de pintures de Iol Baqués amarades de mediterraneïtat. Baqués, que pinta des de l'Empordà, és especialista en artteràpia i tots els dissabtes mentre duri l'exposició conduirà un taller en aquest espai situat al cor de la Girona antiga.

[Iol Baqués. *Elements de l'Empordà!* Del 9 d'abril fins al 30 de maig. Espai Barri Vell. Plaça dels Lledoners, 1. Girona.]

Àfrica demana pas

Quines són les pulsions creatives dels artistes emergents d'Àfrica? La galeria Espai Cavallers de Lleida dedicarà una exposició col·lectiva a revelar-ho amb l'obra de tres artistes nigerians de poc més de vint anys, Tomiwa Arobieke, Daniel Emmanuel i Olayanju Hamed. Cada un d'ells amb mirada singular però amb un sentiment comú: reivindicar les seves maneres d'estar al món i celebrar la seva identitat. La figura humana és omnipresent en les seves pintures i especialment les dones, a través dels ulls de les quals podem veure retalls de la vida al continent negre.

[*Humanity*, col·lectiva d'art africà. Del 5 de juny al 5 de juliol. Espai Cavallers. Carrer Cavallers, 31-33. Lleida]

Joan Claret en estat de gràcia

El galerista Marc Domènech apostarà fort per Joan Claret (Barcelona, 1929-2014), "pintor constructivista pur, un heroi resistent vers l'informalisme", com l'anomenà el guru de la crítica d'art Alexandre Cirici Pellicer. En farà dues mostres, una centrada en la seva producció artística del 1959, un any clau perquè és el del salt al nou llenguatge, i també el de la seva

primera exposició individual a la Sala Gaspar, de retorn de París. La segona mostra s'ocuparà d'uns anys seixanta pletòrics per a la projecció internacional de l'obra de Claret.

[1959. *Joan Claret. Pintures*, del 17 al 20 de setembre, i *Joan Claret. Anys 60. Pintures*, del 29 de setembre al 30 d'octubre. Marc Domènech. Passatge Mercader, 12. Barcelona.]

Obres sanadores

Ben poca cosa es pot avançar de moment de la primera exposició individual d'Eulàlia Valldosera (Vilafranca del Penedès, 1963) a la galeria Àngels Barcelona. L'artista, una de les més internacionals del nostre país, està en ple procés de treball dels continguts, que de ben segur estiraran nous fils de la seva visió mística i holística de la creació artística. Valldosera actua de mèdiu entre mons visibles i invisibles i es conxorxa amb sabers ancestrals per oferir unes obres multidisciplinàries sanadores dels mals del món, com el canvi climàtic o el persistent masclisme instal·lat al poder.

[Eulàlia Valldosera. *Embriogénesis* (títol provisional). Del 17 de setembre al 7 de novembre. Àngels Barcelona. Carrer Pintor Fortuny, 27. Barcelona.]

Art sense temps

“Més important que una obra d'art en si mateixa és el que sembrarà.” Aquesta frase de Joan Miró impregna el sentit de l'exposició que presentarà la galeria Mayoral als seus dos espais de Consell de Cent, amb l'empara del traficant d'idees Vicenç Altaïó, que en serà el comissari. S'hi reuniran obres de diferents temps i, alhora, sense un temps adscrit perquè comparteixen una visió de l'art que toca temes que travessen passat, present i futur. El mateix Miró, Picasso, Dalí, Calder, Chagall, Tàpies, Chillida, Saura... compartiran parets amb Jordi Alcaraz, José Luis Barquero i Sergio Roger.

[*Present permanent*. De setembre a gener. Mayoral. Carrer Consell de Cent, 286. Barcelona.]

Un espai per al plaer i el desig

L'artista Lucía C. Pino (València, 1977; viu i treballa a Barcelona) presentarà a Prats Nogueras Blanchard (l'aliança entre dues de les galeries d'art contemporani més importants de Barcelona) una exposició específica per al seu espai. Pino treballa l'art com un camí d'exploració amb la conjunció de dos factors: els objectes que crea, sempre enigmàtics, i les atmosferes que perceben les persones que transiten per la sala. Objectes que seran escultures fetes amb materials metàl·lics recuperats i amb teixits i que es miren de reüll imatges fotogràfiques que apelen al desig i al plaer.

[Lucía C. Pino. De setembre a novembre. Prats Nogueras Blanchard. Carrer Méndez Núñez, 14. Barcelona.]

Cent anys i tan joves

Aquest 2026 és un any especial per a la galeria Artur Ramon. És el del centenari del seu negoci, il·luminat per un anunci a la revista *L'Amic de les Arts* de Sitges del 1926. Però la seva història encara és més antiga, perquè té com a precedent una botiga d'argenteria que operava el 1893 a Reus. Una exposició a la galeria barcelonina de la quarta generació de la nissaga aplegarà una vintena d'obres, de les millors que han passat per les seves mans al llarg d'aquests 100 anys. Farem un viatge des del món gòtic fins al contemporani, amb primeres espases com ara Ribera i Goya i, de les últimes fornades, Miquel Barceló i Josep Maria Subirachs.

[Centenari de la galeria Artur Ramon. Del 29 d'octubre al 29 de gener. Artur Ramon. Carrer Bailèn, 19. Barcelona.]